

Ing.arch. Marek Řičář

&

vykonstruovaná causa Bono publico – vznik a body zvratu

Ing.arch. Marek Řičář

- narozen 1966 v České republice, změna jména na Josef Marek v důsledku policejního programu
- rodina s 5 dětmi
- předkové pronásledováni za komunistického režimu – otec vyloučen ze studia VŠ, rodina sledována tajnou policií až do roku 1989, děda z otcovy strany byl ve 30. letech minulého století nejmladším poslancem československého parlamentu za stranu lidovou, v 50. letech komunisty odsouzen ve vykonstruovaném procesu k smrti, trest posléze změněn na doživotí, z vězení propuštěn na amnestii v 60. letech, část rodiny z matčiny strany vyvražděna komunisty
- studia: architektura a urbanismus, andragogika a personální řízení, sociologie
- spoluautor některých významných projektů v ČR:
 - první hospic v ČR
 - první komplexní ekologická vesnice v ČR
 - první katolická škola v Libereckém kraji
 - mezinárodní centrum smíření – klášter Hejnice – financováno EU
 - první multimediální komunikační síť pro přímou demokracii v EU
- v roce 2006 svědčil proti korupci a podvodům osob z okruhu tehdejšího premiéra Paroubka
- po 5 letech v policejním programu „na ochranu svědků“ odsouzen ve vykonstruovaném procesu přesně podle výhrůžek mafie

Na začátku byla causa Budišov...

Na jaře roku 2005 se politik vládní ČSSD (Česká strana sociálně demokratická) a starosta obce Budišov, bývalý komunista Ladislav Pěťa chlubí před smluvním partnerem - projektantem, architektem Markem Řičářem, svými kontakty na Ministerstvech a Úřadu vlády ČR, které mu údajně umožňují manipulovat získání dotace z EU a ze státního rozpočtu ČR na projekt v Budišově, chlubí se tím, jak dokáže přes „svého člověka“ na Úřadě vlády ovlivňovat personální politiku a rozhodování ministrů a zavazovat si tak úředníky k poslušnosti... Chlubí se tím, že dosáhl jmenování konkrétní osoby do pozice náměstka ministra pro místní rozvoj a tato osoba mu za to zajistí dotace podle jeho přání... Opakovaně se svěčuje, že za „zajištění“ dotace na projekt přestavby budišovského zámku musí rozdat úplatky 5 milionů korun...

Architekt Marek Řičář se odmítá na tomto postupu podílet a proto se dostává se starostou Pěťou do sporu. Důsledky se projevují okamžitě – architekt Řičář, který na projektu pro Budišov pracuje od roku 1999, je odstaven od vedení projektu a nahrazen firmami vybranými Pěťou a jeho spojenci.

V druhé polovině roku 2005 sebejistý Ladislav Pěťa slaví získání dotace přesně podle svého plánu... a chlubí se před architektem Řičářem svou beztrestností a nepostižitelností - opakovaně a bez zábran prezentuje svou vědomou trestnou činnost = korupci, manipulace s veřejnými zakázkami, zneužívání postavení úřední osoby, podvody, ... a v tušení svého rozmachu nabízí architektovi vstupenku do SYSTÉMU mocensko politického zločinu – stačí poslušně odevzdat firmu a její projekty, podepsat osobní směnku na 100 milionů korun, jednat podle Pěťových pokynů a především MLCET – tím by se architekt stal jedním z „hráčů“, stal by se součástí SYSTÉMU.

Architekt Marek Řičář opakovaně a jednoznačně cokoliv takového odmítá.....

Na konci roku 2005 získává L.Pěťa do svého „týmu“ významného spojence – bývalého personálního ředitele Ministerstva vnitra ČR a později šéfa úřadu vlády premiérů Grosse a Paroubka – Zdeňka Doležela,

který skončil ve funkci pro podezření z korupce a podvodu (causa 5 na stole v českých – Doležel odsouzen v roce 2011). L.Pěťa pod jeho vlivem zcela mění postoj k architektu Řičářovi – nestal se součástí SYSTÉMU = „hráčem“ = představuje riziko = musí z kola ven... a pro případ, že by chtěl mluvit o zločinech, kterými se L.Pěťa chlubil, dostává se mu jasného varování: čeká ho ztráta podnikání, mediální poprava, kriminalizace, nehoda, „sebevražda“, najatí „Ukrajinci“, ohrožení dětí, totální zmar a zánik.

Architekt Řičář za přítomnosti svědka Aleše Věbra (sám se stal obětí konkursní mafie v ČR a více než 10 let usiluje o nápravu křivd) oznamuje vše Policii ČR, útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality – Policie žádá důkaz, architekt pořizuje nahrávku jednání s L.Pěťou, která zachycuje Pěťovo doznání ke korupci, podvodům, vydírání atd.

1) POLICIE PÁCHÁ TRESTNOU ČINNOST

Policie ČR, útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality dostává důkaz, architektem Řičářem pořízenou nahrávku jednání s L.Pěťou a policie tento důkaz ZNIČÍ – s vysvětlením, že takto exponovanou kauzu není možné vyšetřovat, objevují se v ní jména příliš vysoce postavených a mocných politiků a je tedy politicky neúnosná, ohrozila by samotné vyšetřovatele

X

Architekt Řičář za přítomnosti svědka Aleše Věbra znovu opakovaně žádá policii o pomoc – neúspěšně..., v situaci stupňujícího se vydírání ze strany skupiny kývne na nabídku novináře Janka Kroupy, který začíná kauzu dokumentovat pro televizi Nova a který později nasměruje architekta na jiný policejní útvar – ÚOOZ (útvar pro odhalování organizovaného zločinu), který vyšetřování kauzy propojí s vyšetřováním připravované vraždy jejího velitele pluk.Kubiceho.

Policie – ÚOOZ vyšetřuje pod dozorem státní zástupkyně z Městského státního zastupitelství v Praze, novinář Kroupa z televize NOVA natáčí... a skupina kolem Doležela a Pěťi dosahuje svého cíle – vydíráním donutí architekta Řičáře odejít od rozpracovaných projektů a společnosti Bono publico - policie vše dokumentuje a přihlíží, advokát radí architektovi vzdát se a nejít proti SYSTÉMU.

Policie je infiltrována – je součástí SYSTÉMU, a proto v říjnu 2006 Pěťa a Doležel znají několik dní předem superutajenou informaci, že mají být zatčeni, a tím samozřejmě také, že je televize Nova natáčí, že je vyšetřuje Policie = ÚOOZ... a pokoušejí se vše zastavit svými politickými kontakty - stranický sekretariát vládní ČSSD se ještě pokouší zabránit zveřejnění nahrávek televizí Nova. Zatýkáni Pěťi a Doležela proběhne několik dní před senátními volbami, dodatečně je na základě pokynu státní zástupkyně zatčena bývalá náměstkyně ministra V.Jourová. Z policie - ÚOOZ a z televize Nova uniklé informace donutily policii předčasně zatknout Doležela a spol. před klíčovým okamžikem, kdy se Pěťa chystá předat ministru Gandalovičovi (ten byl dopředu informován Policí) další úplatek 2 miliony korun vložený do propagačních materiálů obce Budišov a tím dokončit své tažení za podvodně získanou dotací...

Architekt Řičář je mediálně prezentován jako klíčový svědek... a to má okamžité důsledky: obchodní partneři s ním přestávají komunikovat, mají strach, nechtějí být s kauzou spojováni, bojí se, že architekt bude mluvit i o nich – korupce a kupování státních zakázek, kupování dotací... jsou bohužel téměř všudypřítomné. Architekta Řičáře v okolí jeho kanceláře sledují neznámé osoby, obavy ze msty se stupňují, policie ho odváží na izolované místo a později na návrh Policie a se souhlasem ministra vnitra umísťuje do tzv. Programu na ochranu svědků i s celou jeho rodinou.

2) V KAUZE JE OBVIŇOVÁN PREMIÉR PAROUBEK

Bývalá náměstkyně Jourová po zatčení spolupracuje s Policií – vypoví, že manipulace s EU dotacemi se realizovaly na pokyn premiéra Paroubka – to uvádí do pohybu stranický aparát ČSSD a jeho neoficiální paralelní struktury a výsledek přichází téměř obratem: Jourová mění výpověď, popírá své přiznání a odvolává své obvinění premiéra Paroubka.

X

Architekt Řičář je od tohoto okamžiku spojeným úsilím premiéra Paroubka, osob z jeho okolí a všech obviněných ... označován za zločince, který chce zničit premiéra Paroubka a jeho stranickou kolegyni Jourovou a poškodit celou stranu ČSSD..., klíčový svědek architekt Řičář se v důsledku jejich mediální strategie mění ve zločince, který chce zničit SYSTÉM, aby zakryl vlastní zločin – hysterie a bezostyšná pomstychtivost ohrožených mocných proměňuje svědka architekta Řičáře v opovrženého a mimořádně nebezpečného zločince, tuneláře, organizátora podvodů, podobnou zrůdu jakou je podle Paroubka pluk.Kubice. Obvinění a vazebně stíhání Pěťa a spol. zakládají svou obhajobu na starém, osvědčeném triku: trestnou činnost nepáchali oni, ale svědek architekt Řičář – prý při žádosti o dotaci a to navzdory tomu, že architekt Řičář nikdy o žádné dotace nežádal, ani je nečerpal...

V listopadu 2006 dostává architekt Řičář své úmrtní oznámení – parte: „zemřel mlád ...“ symbolicky v den zatčení Doležela a Pěti.... „a zemřel zbytečně...“ - vyšetřovatel z ÚOOZ na základě své znalosti situace dává návrh na poskytnutí zvláštní ochrany podle příslušného zákona, tu schvaluje policejní prezident i ministr, architekt se svojí rodinou přestává pro své okolí i pro veřejnost existovat – ve jménu bezpečnosti pro něho a jak se později ukazuje v zájmu prostoru pro „hráče“ - zmizení architekta jim přináší volné pole pro mediální hry, lži, falzifikace, mystifikace a další podvody...

Konec roku 2006 je ve znamení pozvolného obratu kauzy proti vyšetřovatelům a svědkům – obviněná náměstkyně ministra změnila výpověď a je propuštěna, Doležel i Pěťa jdou z vazby později, policejní velitel Kubice je na odchodu od Policie, vyšetřovatelé kauzy se architektovi svěřují s obavami o svůj život a také odcházejí od policie, do mediálních útoků na architekta Řičáře se zapojuje novinářka Slonková, státní Česká televize se připojuje k falzifikaci kauzy, patrně motivována politickým zadáním a konkurenčním bojem proti privátní TV NOVA.

3) POLITICKÁ KORUPCE VE VLÁDNÍCH SLUŽBÁCH

Kauzou jsou ovšem ohroženy nejen zájmy a osoby spjaté s bývalou vládou premiéra Paroubka, ale také zájmy a osoby spojené s nastupující vládou premiéra Topolánka - ve vyšetřovacím spise se objevuje jméno bývalého náměstka ministra zdravotnictví MUDr.Pohanky a s ním spojené miliardové projekty ve zdravotnictví, do kterých byli od počátku zapojeni politici a podnikatelé z okruhu Topolánkovy vládní strany ODS. To vše v situaci, kdy více než půl roku po parlamentních volbách nově jmenovaná vláda premiéra Topolánka „vládne“ bez důvěry Parlamentu, kde má většinu „opozice“ a vládě chybí 2 hlasy...

X

Nastupuje politická korupce v zájmu SYSTÉMU – premiér Topolánek a quasipolitické struktury jím angažované zneužijí kauzu Budišov k získání dvou chybějících hlasů = 2 přeběhlíků. Tuto státotvornou korupci potvrzují jak nový opoziční leader – bývalý premiér Paroubek, tak lidé z nejbližšího okruhu premiéra Topolánka – především pan Dalík, tak oba přeběhlíci.... Výsledkem tohoto mocenského obchodu je zastavení stíhání obviněných v kauze Budišov a postupné otočení celé kauzy proti klíčovému svědkovi, architektu Marku Řičářovi.

Na začátku roku 2007 vzkazuje Marek Dalík hlavním obětem mocenské korupce – svědkům architektu Řičářovi a Aleši Věbrovi: "... tahle vláda patří vám,... díky". Je to krátce poté, co Marek Dalík a jeho souputník Mirek Šlouf zajistili pro vládu premiéra Topolánka chybějící dva hlasy před hlasováním v parlamentu – přeběhlíky Pohanku a Melčáka. Čerstvý leader opozice a bývalý premiér Paroubek mluví o vládě korupce - dobře zná cenu těchto 2 hlasů, později ovšem situaci využije ve svůj prospěch a hnán svou nenávistí k pluk.Kubicemu a potřebou pomoci náměstkyni Jourové, která odvolala své přiznání = Paroubkovo obvinění.... Paroubek začíná mluvit o pseudoaféře Budišov, o Jourové jako o oběti zločinného spiknutí zlotřilého architekta Řičáře, nabízí jí dokonce, že bude financovat její obhajobu ze stranické pokladny.

Leader opozice Paroubek má přesné informace o tom, proč jej zradil stranický kolega poslanec Pohanka (prý kvůli hrozbě vyšetřování jeho napojení na SYSTÉM kolem Pěti a Doležela) i proč jej zradil další poslanec ČSSD poslanec Melčák (ten se dokonce veřejně přiznává k náhlé politické konverzi kvůli obavě o osud bývalé náměstkyně Jourové, kterou prý chce Paroubek zničit, aby ochránil sám sebe...). Politická korupce na půdorysu kauzy Budišov je zcela flagrantní a veřejná, nepochybují o ní ani tzv. seriózní media – ovšem v radosti nad tím, že se tím povedlo zamezit nástupu komunistů k moci ruku v ruce s Paroubkovou ČSSD, nikdo nechce vidět a pojmenovávat důsledky – trestní kauza sahající do nejvyšších pater české politiky je „zametena“, svědek bude potrestán za svou troufalost a skuteční viníci odměněni.

4) VRCHNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ PRAHA NASTUPUJE

V popsaném mocensko politickém vyřešení kauzy Budišov sehrává zásadní roli výměna dozorcujícího státního zástupce, kdy na místo Městského státního zastupitelství v Praze kauzu přebírá Vrchní státní zastupitelství v Praze, nově vedené Vrchním státním zástupcem JUDr. Rampulou a jeho zástupcem JUDr. Grygárkem – v posledních letech opakovaně označenými jako zametači politických kauz a ochránci mocných proti trestnímu stíhání (viz zpráva Transparency International k situaci na VSZ Praha z roku 2012).

X

Policisté z útvaru ÚOOZ, vyšetřující kauzu Budišov jsou odstaveni od vyšetřování, jsou naopak sami vyšetřováni, rezignují a postupně odcházejí od policie: navzdory tomu, že Policie má desítky hodin nahrávek dokazujících, že za zmanipulovanou dotaci z EU a státního rozpočtu měly být vyplaceny úplatky 2 miliony Kč + 3 miliony Kč pro zcela konkrétní osoby, navzdory údajnému nálezu miliónů korun v garáži, navzdory tomu, že se organizovaná skupina netajila rozsáhlou trestnou činností a svými záměry...

Kauzu přebírá osobně JUDr.Havel z Vrchního státního zastupitelství v Praze, který má velmi úzkou vazbu na bývalého premiéra Paroubka – kauzu Budišov navzdory logice a všem důkazům rozděljuje na několik izolovaných kauz, ty posouvá na nižší úroveň systému státního zastupitelství a ty je posléze nemohou než ukončit, protože tyto jednotlivé a oddělené kauzy nedávají žádný smysl...

Od poloviny roku 2007 nebyl ze strany státního zástupce proveden žádný konstruktivní a podstatný úkon k došetření kauzy... podezřelí a obvinění jsou stále sebevědomější a stále více se angažují na pomstě klíčovému svědkovi – architektu Řičářovi... Pomsta = otočení kauzy, je založena na tvrzení bývalé náměstkyně Jourové, že architekt Řičář ji chtěl zničit, aby zakryl vlastní zločiny a ona je jeho obětí, protože mu v tom bránila (což je triviální lež, snadno vyvratitelná veřejně dostupnými informacemi).

5) CAUSA BUDIŠOV ZAMETENA..... MONSTRPROCES ZAČÍNÁ

Pronásledování nepohodlného svědka architekta Řičáře se na jaře 2008 pod vedením Vrchního státního zastupitelství Praha ujímá policejní útvar ÚOKFK – ten, který v roce 2005 spáchal trestnou činnost, když odmítl oznámení architekta Řičáře a zničil důkazy proti organizované skupině (viz zpráva Inspekce Ministerstva vnitra ČR, 2011).

X

Z architekta Řičáře - klíčového svědka zločinů organizované skupiny osob z nejbližšího okolí premiéra Paroubka, se stává podezřelý, stíhaný, obviněný, obžalovaný. Bývalý svědek je pod dozorem Policie v tzv. Programu na ochranu svědků, nemůže se bránit, nemůže komunikovat s médii, nemůže si vybrat svobodně obhájce, nemůže komunikovat s obhájcem, nemůže studovat spis podle potřeby... SYSTÉM se brání SYSTÉMOVĚ = exemplárním zneužitím trestního řízení k likvidaci nepohodlného svědka...

Policejní útvar ÚOKFK v létě 2009 rozhoduje o zahájení trestního stíhání proti architektu Řičářovi ve věci projektu Bono Publico, v polovině roku 2010 je architekt státním zástupcem Havlem obžalován, téměř ihned - v létě 2010 probíhá soud u Městského soudu v Praze, za 3 měsíce je svědek korupce a zločinů mocných, nyní již pod jménem Marek odsouzen, na konci roku 2011 je rozsudek potvrzen odvolacím soudem...

6) JUSTICE REALIZUJE HROZBY MAFIE

Státním zástupcem monstrózně vykonstruovanou obžalobu v červenci 2010 projednává Městský soud v Praze. Na lavici obžalovaných údajná organizovaná skupina, 4 zcela rozdílní muži:

1. bývalý policista Kamenský, který je jako předseda Sdružení obcí Podještědí = žadatele o dotaci za vše odpovědný, vše vyřizoval a podepisoval.... volí strategii hloupého, starého člověka se selektivní ztrátou paměti.
2. bývalý vysoký úředník Krajského úřadu v Liberci Ing.Vít, ministerstvem vyškolený hodnotitel projektů, zkušený úřednický mazák.... - volí strategii popírání všeho, včetně vlastního podpisu a včetně toho, že chodil do práce.
3. telekomunikační technik a koordinátor projektů J.Bažant – je před soudem zcela upřímný a otevřený, a nic nehraje.
4. konečně arch.Řičář, spoluautor mnoha inovativních projektů, z nichž některé byly ve své době v ČR zcela nové – ekovesnice, hospic,.... - opakovaně se soudu snaží vysvětlit celý projekt, všechny okolnosti, velmi dobře si pamatuje detaily a osoby.

Soud vyslýchá také svědky obhajoby... a vysmívá se jim... Odmítá připojit spis kauzy Budišov se všemi doklady a důkazy o zločinech Péti a spol. Státní zástupce Havel donutí Ing. Fajfra z MMR změnit výpověď pro potřeby své konstrukce – možná výměnou za to, že ho nebude stíhat.

Svědkové architekta vesměs hodnotí pozitivně, neobviňují jej, bývalí policisté a svědkové z kauzy Budišov oceňují jeho integritu a popisují, jak byl v kauze Budišov okraden a vydírán (tváří v tvář státnímu zástupci Havlovi, který kauzu zametl...). Zástupci partnerských firem, podílejících se na přípravě projektu Bono publico, svědčí o zodpovědné a dlouhodobé přípravě projektu...

Pouze úředníci MMR vystupují zmatečně, protířečí si, vzájemně se napadají a ponižují a snaží se ze sebe sejmout odpovědnost za evidentně nefungující úřad....

Bývalá náměstkyně Jourová, kdysi obviněná v kauze Budišov a kdysi obviňující Paroubka, ona, která projekt opakovaně konzultovala, si dává záležet: projekt byl absurdní, nerealizovatelný, nezná ho, vždy proti němu bojovala, na MMR podle svých pudů dobře poznala, kdo tam co dělá a kdo se podílí na nelegálním financování ČSSD, ale ona je neohrožená bojovnice proti korupci a zločinu a moc trpěla... - o milionech nalezených při vyšetřování kauzy Budišov v garáži pochopitelně ani slovo...

Advokát architekta Řičáře je klidný – je si po 40 letech praxe jist, že celá obžaloba je bohapustým výmyslem a přáním státního zástupce Havla, je v jednoznačném rozporu se skutečností a spravedlivý proces musí skončit osvobozujícím rozsudkem...

X

Rozsudkem Městského soudu ze dne 26. října 2010, později ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 14. prosince 2011, byl Marek Řičář (později Josef Marek) uznán vinným ze spáchání zločinu dotačního podvodu a zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let, trest propadnutí veškerého majetku a zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu samostatné výdělečné činnosti a funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech zabývajících se projektovou činností na dobu 5 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 14. prosince 2011.

Prvoinstanční soud architektu Řičářovi vytkl, že v rámci aktivit spojených s projektem Bono Publico v roce 2004-2005 s ostatními obviněnými dohodl a následně v roce 2005, v době, kdy spolupracoval s policií při vyšetřování kauzy Bono publico, realizoval plán vylákání účelově vázané dotace ve výši 15.500.000 Kč z dotačního programu MMR (POV – DT 3) na zpracování projektu sítě multimediálních pavilonů BONO PUBLICO. Obviněný měl dle názoru soudu celou „operaci“ zkoordinovat, v žádosti o dotaci měl nepravdivě uvést údaje splnění podmínek výzvy k podávání žádostí o poskytnutí dotace, údaje o nákladech na přípravu projektové dokumentace, celkových předpokládaných nákladech realizace tohoto projektu. Obžalovaný měl „docílit“ poskytnutí dotace, ačkoliv žadatel o dotaci - Sdružení obcí v Podještědí ani společnost Bono Publico o.p.s. nebyly schopny splnit podmínky pro poskytnutí dotace, v rámci SRP se nepočítalo s podporou projektů s celorepublikovým dosahem, jakým byl projekt Bono publico, pro tento titul nebyl alokován dostatek finančních zdrojů, nebyly finanční prostředky na spolufinancování realizace tohoto projektu. České republice měla být způsobena škoda odpovídající výši poskytnuté dotace. Architekt Řičář byl ve výroku o trestu označen za vůdčí osobu organizované skupiny. Odvolací soud prvoinstanční rozsudek v podstatě potvrdil, snížil trest odnětí svobody ze sedmi na šest let.

Nezbývá než shrnout: architekt Marek Řičář, v roce 2006 klíčový svědek v tzv. kauze Budišov proti skupině osob z nejbližšího okruhu tehdejšího premiéra Jiřího Paroubka (Zdeněk Doležel, Věra Jourová a Ladislav Pěťa) v souvislosti s vydíráním, zneužíváním dotací a korupcí.... **je v roce 2013 jediným nepodmíněně odsouzeným ve vykonstruované kauze Bono publico, je zcela společensky, ekonomicky, mediálně, lidsky zlikvidován a jeho život je již 7 let v troskách, stejně jako život jeho rodiny....**

Trestní stíhání všech obviněných osob v kauze Budišov bylo zastaveno nebo vedlo do ztracena a naopak všechny výhrůžky, kterými vydírali a ohrožovali architekta Řičáře, se staly skutečností... Tento případ tragicky dokazuje, že poukazovat na korupci a politické praktiky mocných (kauza Budišov), ochota svědčit a angažovat se proti všudypřítomnému zločinnému SYSTÉMU se v ČR nejen nevyplácí, ale dokonce tvrdě trestá.

A tak se **exemplárním zneužitím trestního řízení k likvidaci svědka** právě justice a další orgány trestního řízení stávají tím, kdo realizuje výhrůžky architektu Řičářovi, vyslovené skupinou kolem Pětí v letech 2005-6. Jak je to možné, ukazuje následující seznam porušení zákona:

Seznam porušení zákona v trestním stíhání a rozsudku proti architektu Marku Řičářovi – dnes Josefu Markovi –:

(podrobně viz příloha - podnět ke Stížnosti pro porušení zákona)

- I. Soud nepřipustně rozšířil podmínky trestní odpovědnosti a porušil zásadu „nullum crimen sine lege“ (nelze spáchat zločin bez porušení zákona)! Architekt Řičář byl potrestán za spáchání trestného činu, který nespáchal a ani spáchat nemohl, protože žádnou žádost o dotaci nepodepsal, ani podepsat nemohl a nepodepsal ani žádnou přílohu k žádosti před rozhodnutím o přidělení dotace!
- II. Architekt Řičář byl potrestán s tím, že způsobil škodu 15,5mil. Kč, ale Česká republika zastoupená Ministerstvem pro místní rozvoj se odmítla připojit k soudnímu řízení s požadavkem na náhradu škody! To zásadně zpochybňuje legitimitu použití trestního práva jako nutného prostředku k prosazení práva!
- III. Architekt Řičář byl potrestán za uvedení nepravdivých údajů v příloze žádosti o dotaci – ale ve skutečnosti architekt v žádných přílohách žádosti před přidělením dotace nic neuváděl a ani uvádět nemohl! Jím podepsané přílohy se vztahovaly až k následnému čerpání již přidělené dotace a soud vůbec nedokázal jejich nepravdivost...
- IV. Soud kriminalizuje a trestá architekta Řičáře za práci úředníků ministerstva pro místní rozvoj! Soud totiž vůbec nechtěl vzít na vědomí sdělení úředníků MMR, že pro přidělení dotace žadateli, tedy Sdružení obcí Podještědí, nehrály nějaké přílohy vůbec žádnou roli!
- V. Architekt Řičář byl potrestán jako organizátor zločinecké skupiny – toto tvrzení soudu je vykonstruováno uměle, je neprůkazné, chybné, nepřezkoumatelné a neudržitelné!
- VI. Architekt Řičář byl potrestán za údajně „lživé“ celkové náklady projektu BONO PUBLICO - soud nejen že na posouzení této zcela odborné otázky nezadal znalecký posudek, ale dokonce posudek obhajoby, který potvrzoval pravdivost těchto nákladů, nezákonně odmítl!
- VII. Soud nezjistil skutkový stav, nezabýval se průběhem dotačního procesu, kdy a proč je dotace poskytnuta a kdy je čerpána, nerozlišuje fázi podání žádosti o dotaci (ta jediná je rozhodující pro případný dotační podvod), posouzení a schválení dotace a následně čerpání dotace!
- VIII. Soud si pro potřeby odsouzení architekta Řičáře „vypůjčuje“ co se mu hodí z různých dotačních programů a přičítá mu i zcela absurdní okolnosti - například nerealizaci projektu BONO PUBLICO ČECHY poté, co byl vydíráním ze strany Pětí a spol. nucen odejít od projektu a firmy Bono publico!
- IX. Rozsudek soudu je založen na zcela chybné záměně jedné části projektu za celek, tedy 935 tisíc Kč na jednu část modulárního projektu za 311 milionů Kč na projekt jako celek. To má za následek systémovou chybu všech úvah soudu!
- X. Soud hrubě a opakovaně porušil procesní práva architekta Řičáře, když si odborné otázky nesprávně vyhodnotil sám, protože k tomu neměl žádnou kompetenci a znalosti!

- XI. Soud nezohlednil všechny okolnosti případu, například tak zásadní skutečnost, že projekt BONO PUBLICO ČECHY a poměry žadatele o dotaci (SOP) byly opakovaně podrobně prezentovány na MMR, úředníci MMR a především garant dotace na straně MMR Ing.Fajfr měl absolutně všechny informace a podklady o situaci žadatele a stavu projektu.... což vylučuje, aby MMR bylo podvedeno.
- XII. Soud úplně ignoroval intenci dotace = pořízení projektové dokumentace pro další přípravu a realizaci projektu! A přesně tato požadovaná projektová dokumentace byla pořízena = účel poskytnuté dotace byl splněn!
- XIII. Soud zcela ignoroval zjevný úmysl žadatele o dotaci (a dále i projektanta – architekta Řičáře), který nesměřoval ke spáchání trestného činu, neboť projektová dokumentace byla zhotovena a dodána podle podepsané smlouvy o dílo!
- XIV. Soud neprovedl dokazování, zda byly architektem uvedené údaje nepravdivé či hrubě zkreslené a naopak odmítnul důkaz obhajoby - znalecký posudek znaleckého ústavu Grant Thornton Valuation a.s.
- XV. Rozsudek je zatížen zásadní procesní vadou v podobě nepřezkoumatelností sdělení obvinění, obžaloby a z toho plynoucí důsledky pro celé trestní řízení.
- XVI. Soud bezdůvodně odmítnul připojení spisu kauzy Budišov, který obsahuje zásadní fakta o příčinách a okolnostech likvidace architekta Řičáře, kromě jiného také celé účetnictví společnosti Bono Publico, které dokládá, že nic neukradl!
- XVII. Rozsudek je jako celek nepřezkoumatelný!
- XVIII. Došlo k porušení práva na obhajobu tím, že bylo architektu Řičářovi jeho zařazením do programu na ochranu svědků téměř znemožněna obhajoba – neměl možnost komunikovat s obhájcem, svobodně se pohybovat a studovat spis podle potřeby, vyhledávat a předkládat důkazy.....!
- XIX. Soud zcela bez důkazu převzal konstrukce státního zástupce Havla, že architekt ukradl 15 milionů! Architektem Řičářem řízená část společnosti Bono Publico, o.p.s. totiž nikdy nedostala jedinou korunu dotace! Příjemcem dotace bylo SOP, které z ní hradilo svůj smluvní závazek vůči dodavateli,tj. společnosti Bono Publico. Tato společnost smluvní odměnu za odvedenou práci použila na mzdy zaměstnancům, daňové povinnosti, odvody a platby subdodavatelům, jak ukazuje účetnictví, které má policie ve spisu kauzy Budišov. To vylučuje motiv nelegálního obohacení na straně architekta Řičáře.
- XX. Soud trestá architekta Řičáře za administrativní chyby příjemce dotace = Sdružení obcí Podještědí (porušení rozpočtové kázně, nepožádání o prodloužení termínu pro splnění podmínek dotačního titulu)!
- XXI. Soud trestá architekta Řičáře za administrativní úkony provedené mimo jeho působnost mezi SOP a MMR, které MMR průběžně nejen kontrolovalo a schvalovalo, ale dokonce osobou Ing.Fajfra donutilo SOP k čerpání přidělené dotace!
- XXII. K porušení práva na spravedlivý proces došlo i tím, že architekt Řičář byl uznán vinným, ačkoliv jeho „vina“ či „zavinění“ nebyly prokázány (zásada nullum crimen sine culpa, není trestného činu bez viny)!
- XXIII. Soud zcela ignoruje skutkové okolnosti, kdy Marek Řičář spolupracoval s Policií ČR v kauze Budišov (útvár ÚOOZ Jana Kubiceho ho opakovaně prověřoval, Kubice a Vlas svědčili v jeho prospěch u soudu), a zároveň absurdně měl páchat trestnou činnost v projektu Bono Publico Čechy!

- XXIV. Soud se svým rozsudkem zapojil do protiprávní operace státního zástupce Havla na vyvlastnění majetku v hodnotě cca 80 milionů Kč panu Josefu Semrádovi, někdejšímu obchodnímu partnerovi architekta Řičáře. Konstrukce obžaloby, že architekt Řičář byl majitelem panu Semrádovi vyvlastněné společnosti Kristián development, a.s., byla v průběhu řízení panem Semrádem spolehlivě vyvrácena. Přesto stát J. Semrádovi majetek ukradl metodou, za kterou by se nemusela stydět ani komunistická justice v 50. letech.
- XXV. Soud na základě absurdních a neudržitelných konstrukcí uložil architektu Řičářovi likvidační kombinaci trestů a tím ničí nejen jeho, ale i celou jeho rodinu s 5 nezaopatřenými dětmi. Architektu Řičářovi byl jako jedinému z vykonstruované „zločinecké skupiny“ uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na 6 let, konfiskace veškerého majetku a zákaz podnikání na 5 let. Ostatní obžalovaní (předseda SOP a bývalý policista Kamenský, dlouholetý vysoký úředník Krajského úřadu Vít a telekomunikační technik Bažant) vyvázli s podmíněnými tresty. Tím by i v případě absence zbývajících porušení zákona byla porušena zásada přiměřenosti trestních sankcí uvedená v § 37 a 38 trestního zákoníku!
- XXVI. Rozsudek nepopisuje skutkový stav, ale naopak vytváří temnou mlhu a z architekta Řičáře dělá zločinecké monstrum. Z 90 % se zabývá jinými skutečnostmi, než spácháním dotačního podvodu. Namísto ve skutečnosti naprosto jednoduché, stručné a přehledné administrace žádosti o dotaci, konstruuje nepřehledný, nesrozumitelný a zapeklitý příběh, který je výplodem fantazie a přání žalobce Havla!
- XXVII. Znění rozsudku účelově vytváří dojem, že Marek Řičář byl u všeho, všechno řídil a všechny naváděl ke zločinu, což je v evidentním rozporu se skutečností, tudíž nedokazatelné! Architekt je odsouzen jako organizátor trestného činu, ačkoliv ho tak soud ani předtím policie a obžaloba formálně nekvalifikovali a ačkoliv taková kvalifikace je neudržitelná!
- XXVIII. Soudy pominuly několik zásadních argumentů, proč je u architekta Řičáře vyloučen úmysl páchat trestný čin. Především: jak by mohl architekt Řičář páchat vědomou trestnou činnost a současně žádat policii o pomoc a nechávat se policií prověřovat, když byl Péťou a spol. vydírán a okrádán o firmu – absurdní!
- XXIX. Konstrukt organizované skupiny je nelogický a neudržitelný, a proto nemohl být ani prokázán – naopak jednotlivá skutková zjištění v rozsudku narušují závěr o organizovanosti!
- XXX. Kauzální nexus – soud přičítá architektu Řičářovi k tíži více skutečností, než mohl ovlivnit.
- XXXI. Rozsudek vede k podezření, že soud přesouvá zodpovědnost a vinu za chyby, nefunkčnost a nesystémovost aparátu MMR, na žalobcem Havlem vybranou oběť, architekta Řičáře. Toto podezření posiluje změna výpovědi ředitele odboru MMR Ing. Fajfra v průběhu řízení přesně podle scénáře žalobce Havla! Situaci MMR dokresluje i flagrantní nekompetentnost, nesoulad až „úřednická válka“ mezi jednotlivými odbory a úředníky MMR, jak ji samotní úředníci MMR předváděli před soudem!
- XXXII. Obdobně rozsudek v rozporu se skutečností a s důkazy přesouvá zodpovědnost, vinu a trest z žadatele o dotaci na projektanta. Odpovědnost za žádost o dotaci přece nenese projektant dodavatelské firmy, ale statutární orgán žadatele – v tomto případě předseda sdružení obcí resp. sněm starostů obcí SOP!
- XXXIII. Rozsudek jako celek je nepřezkoumatelný, vnitřně rozporný, nevypořádává se s argumenty obhajoby, které většinou ignoruje!
- XXXIV. Ve skutkové větě rozsudku chybí přesné vymezení skutku podle příslušných znaků skutkové podstaty trestného činu v zákoně!

- XXXV. Soud zcela ignoroval svědectví zástupců dodavatelů technických částí projektu – ti nejenom že potvrdili nejenom reálnost a jedinečnost projektu, ale potvrzovali také správnost propočtů celkových nákladů.
- XXXVI. MMR v roce 2005 vyhlásilo Dotační titul DT 3 na podporu „pilotních“ projektů – projektů u kterých se testují výsledky, přínosy, rizika atd. Soud ale trestá architekta a další za to, že si vůbec dovolili takový pilotní projekt projektovat, ověřovat a připravovat k realizaci! A navíc k tomu soud používá falešnou argumentaci, vyrábí pseudoproblémy a je veden jedinou snahou - udržet konstrukci obžaloby!
- XXXVII. Soud nejen že ignoruje výpověď J. Kamenského, předsedy Sdružení obcí = žadatele o dotaci: (...), „všechny současně uklidnilo to, že Ing. Fajfr (MMR) byl seznámen s tím, že SOP nedisponuje částkou, která měla představovat jeho finanční spoluúčast..., a přesto je ujistil, že v tom není žádný problém, a že prakticky žádný z žadatelů o dotaci nemá v počátečních fázích potřebné finanční prostředky“ (...), ale dokonce za situaci na straně příjemce dotace a za jeho čerpání dotace likvidačně odsuzuje architekta Řičáře!
- XXXVIII. Podle judikatury soudy musí zkoumat konkrétní osobu poškozeného (podvedeného), jakož i jeho případný podíl na přidělení dotace, jeho odbornost, opatrnost či hospodárnost a využití kontrolních mechanismů. Jak mohlo být MMR podvedeno, když na přípravě čerpání dotace tak úzce spolupracovalo a mělo o všem podrobné údaje? MMR se zabývalo projektem cca 15 měsíců před podáním žádosti. Již od roku 2004 mělo MMR projekt v rozpracovanosti k dispozici, znalo jej a na jeho připravovaném využití spolupracovalo (např. projekt *česko-in*) a zástupce MMR Fajfr měl o projektu a žadateli všechny informace....!
- XXXIX. Rozsudek je založen na zcela absurdním předpokladu - přání žalobce - o dlouhodobě plánovaném zločinu... ale: už roce 2002 a následně v roce 2003 dvě studie proveditelnosti, zpracované společností DHV, s.r.o., potvrdily, že projekt je smysluplný, inovativní, a to nejen v rámci České republiky, ale dokonce v rámci celých Evropských společenství a že přináší řešení, která tehdy na trhu chyběla!
- XL. Porušení předpisů o příslušnosti Vrchního státního zastupitelství svědčí o manipulaci s kauzou - dozor nad přípravným řízením a obžalobu zastupoval nepříslušný státní zástupce VSZ v Praze JUDr. Boris Havel, který na počátku roku 2007 přebral kauzu Budišov od státní zástupkyně Městského SZ v Praze, poté ji rozdrobil a přesně podle politické objednávky zametl pod koberec.
- XLI. Architekt Řičář byl potrestán na základě trestního řízení, kde jej vyšetřuje stejný policejní útvar, jehož příslušníci v minulosti proti němu páchali trestnou činností (závěr šetření Inspekce Ministerstva vnitra v roce 2011), když ničili důkazy, odmítli vyšetřovat jenom proto, že do kauzy byl zapleten i premiér Jiří Paroubek!
- XLII. Soud protizákonně kvalifikuje obchodní závazkové vztahy a prováděné platby jako legalizaci výnosů z trestné činnosti! Finanční prostředky ovšem nebyly ze strany dodavatele projektové dokumentace získány trestnou činností, nýbrž fakturací a úhradou za odevzdanou práci!
- XLIII. Soud zcela ignoroval popsany kontext daného případu v souvislosti s politicky brizantní kauzou Budišov, která se dotkla bývalého premiéra Paroubka a kterou ukázkově využil nastupující premiér Topolánek...

Na závěr je nutné připomenout:

Podle výpovědi Jana Kubiceho byl architekt Řičář určen jako „cvičný cíl“ pro připravovanou vraždu Jana Kubiceho. Jelikož mu bylo vyhrožováno smrtí, byl od října 2006 na návrh Policie ČR zařazen do programu na ochranu svědků.

Likvidace svědka tím ovšem nekončí - případ popsaného zneužití justice se opakuje v roce 2011, kdy je proti Marku Řičářovi zahájeno další trestní stíhání, a to několik málo měsíců (konkrétně v srpnu 2011) před odvolacím řízením (prosinec 2011). Tento nový případ zase dozoruje JUDr. B.Havel, a to přesto, že opět není věcně příslušný.

Ing.arch. Marek Řičář byl zlikvidován kvůli neochotě dát se do služeb mafie, on sám – bez domova, rodiny, majetku, peněz, zdroje obživy, beze jména... k tomu říká:

„Kdo mlčí ke zločinu, stává se jeho spojencem... a kdo se jednou ohne, už zůstane ohnutý do konce života. Moji předkové zločinu neposluhovali, ať už to byl zločin nacistický nebo komunistický, a ani já se neohnu před zločinným SYSTÉMEM, který svou moc staví na zneužívání zákona, justice a policie pro potřeby korupční mafie a na strachu a poslušnosti lidí.

Proto budu bojovat až do úplného konce a nemůžu nikdy akceptovat „trest“ za něco, co jsem nespáchal a spáchat nemohl. Nemůžu po 7 letech, které mně a mojí rodině vzal SYSTÉM, přistoupit na falešnou hru na spravedlnost a právo a stát se figurkou ve hře mocných.

Před 7 lety jsem byl mafí „pohřben“, nemám nic, nejsem nikdo, na mém „hrobě“ slaví politická prostituce, lidská špína a STRACH... a právě já, který více nejsem, než jsem, Vás volám: nemlčte!, překonejte svůj strach!, nenechte se zneužívat!, neposluhujte!, pomozte!“

SYSTÉM = propojení nezákonných aktivit politiků, podnikatelů, úředníků a podsvětí za účelem posílení moci a získání bohatství